

Koks gebėjimas rečiausias? – Gebėjimas dalintis.

Koks gebėjimas geriausias? – Gebėjimas atleisti.

Koks gebėjimas sunkiausias? – Gebėjimas tylėti.

Koks gebėjimas svarbiausias? – Gebėjimas klausti.

Koks gebėjimas reikalingiausias? – Gebėjimas klausytis.

Koks įprotis nemaloniausias? – Skandalingumas.

Koks įprotis žalingiausias? – Plepumas.

Koks žmogus stipriausias? – Tas, kuris sugeba suvokti tiesą apie save ir Dievą.

Koks žmogus silpniausias? – Tas, kuris save laiko pačiu stipriausiu.

Koks žmogus išmintingiausias? – Kuris moka klausytis savo širdies.

Koks prisirišimas pavojingiausias? – Prisirišimas prie savo gyvenimo ir savęs.

Koks žmogus skurdžiausias? – Tas, kuris labiausiai myli pinigų.

Kuris žmogus arčiau Dievo? – Geraširdis.

Kaip įveikti bėdą? – Su džiaugsmu.

Kaip įveikti kančią? – Su kantrybe.

Koks sveikos dvasios požymis? – Tikėjimas.

Koks sergančios dvasios požymis? – Beviltiškumas.

Koks neteisingų veiksmų požymis? – Dirglumas.

Koks gerų darbų požymis? – Taika ir ramybė širdyje.

Koks žmogus yra miręs gyvas? – Abejingas.

Koks žmogus amžinai gyvas? – Mylintis save, kitus žmones ir Dievą.



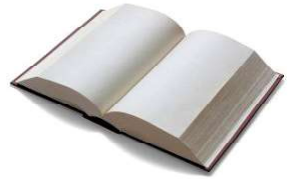
**“Tėvas savo valia
pagimdė mus
tiesos žodžiu,
kad būtume tarsi jo kūrinų
pirmenos.”** Jok 1, 18

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Išt 4, 1–2. 6–8; Ps 14, 2–4ab. 5; Jok 1, 17–18. 21b–22. 27

Psalmės atliepas

Viešpatie, kas gali svečiuotis Tavoį Palapinėj?



Evangelija pagal Morkų (7, 1–8a. 14–15. 21–23)

Pas Jėzų susirenka fariziejų ir keli Rašto aiškintojai, atvykę iš Jeruzalės. Jie pamato kai kuriuos jo mokinius, valgančius suterštomis (tai yra nemazgotomis) rankomis. Mat fariziejai ir visi žydai pagal prosenių paprotį valgo tik rūpestingai nusiplovę rankas. Taip pat sugrįžę iš turgaus, jie nevalgo neapsiplovę. Be to, yra dar daug nuostatų, kurių jie laikosi sekdami papročiu, pavyzdžiui, taurių, puodelių bei varinių indų plovimo. – Taigi fariziejai ir Rašto aiškintojai ji klausia: „Kodėl tavo mokiniai nesilaiko prosenių papročio ir valgo suterštomis rankomis?“ Jis atsako jiems: „Gerai apie jus, veidmainius, pranašavo Izaijas, kaip parašyta: *Ši tauta šlovina mane lūpomis, bet jos širdis toli nuo manęs. Veltui jie mane garbina, mokydami žmonių išgavotų priesakų*. Apleidę Dievo įsakymą, jūs įsikibę laikotės žmonių papročių“.

Ir vėl sušaukęs minią, Jėzus kalbėjo: „Paklausykite manęs visi ir supraskite: nėra nieko, kas, iš lauko įjėjęs į žmogų, galėtų jį sutepti. Žmogų sutepa vien tai, kas iš žmogaus išeina“. Iš vidaus, iš žmonių širdies, išeina pikti sumanymai, paleistuvystės, vagystės, žmogžudystės, svetimavimai, godumas, suktybės, klasta, begėdystės, pavydas, šmeižtai, puikybės, neišmanymas. Visos tos blogybės išeina iš vidaus ir suteršia žmogų“.

Evangelijos komentaras:

Vieną sekmadienį vyriškis su sūnumi dalyvavo šv. Mišiose. Vos išėjęs iš bažnyčios, jis pradėjo piktintis, kokį nevykusį ir ilgą pamokslą pasakė kunigas. Važiuojant namo visą kelią skundėsi dėl eismo spūsčių ir dėl to, kaip kiti „nemoka vairuoti“. Grįžę namo įjėdę susėdėjo pietų ir juos pradėjo malda. Sūnus atidžiai stebėjo tėvą ir jau valgant jo paklausė: „Tėti, ar Dievas girdėjo, kaip tu piktinaisi dėl pamokslų ir eismo spūsčių?“ Tėvas nuraudęs atsakė: „Taip, sūnau. Dievas girdėjo mane...“ Sūnus klausė toliau: „O ar Dievas girdėjo tave dabar, kai meldeisi prieš valgį?“ Dar labiau sumišęs tėvas atsakė: „Taip, sūnau. Jis... Jis girdėjo mane...“ Sūnus susidomėjo: „Tad, sakyk, tėti, ką Dievas galvoja, koks tu esi iš tiesų?... Koks tavo tikrasis veidas?“

Ši istorija parodo, kaip kartais skiriasi tai, kokie manomės esą, ir kokie esame iš tikrųjų. Kaip kartais „mainome veidus“ – esame veidmainiai. Ką atsakytume, išgirdę, kaip anas tėvas pasakojime, panašų klausimą: „Koks yra tavo tikrasis veidas?“

Fariziejai ateina pas Jėzų, ir pamato, kad kai kurie Jėzaus mokiniai (ne visi!) nesilaiko prosenių papročio. Nors Jėzus neskuba teisinti mokinių, pirmiausia priekaištuoja fariziejams už jų veidmainystę – pasako tiesą fariziejams, nes Jis pats yra Tiesa.

Jėzus mato, kaip žmonių sugalvoti papročiai, įpročiai trukdo gyventi vadovaujantis meilės įstatymu. Tai, kas įprasta, ką daug kartų darėme, mums teikia saugumą. „Taip visi daro“, „taip mano seneliai ir tėvai darė“, „taip visada anksčiau buvo daroma“ – tokius ir panašius pasiteisinimus, o kitų (nesielgiančių taip, kaip anksčiau buvo priimta) pasmerkimus galime girdėti.

Jėzus pirmiausia mus kviečia būti klusnius keistis, moko primiti tiesą (Tiesą), gyventi mylint bei įsiklausyti į savo ir Jo širdies vidų. Taip klausėsi ir atsiliėpė šv. Dominykas, keliaudamas ir pamokslaudamas, šv. Pranciškus iš Asyžiaus, su broliais pradėjęs gyventi tiems laikams neįprastą gyvenimą, pal. Motina Teresė, pasilikusi su Indijos vargšais, šv. popiežius Jonas Paulius II ir popiežius Pranciškus, atsiliėpdami į šių laikų iššūkius, ir kt.

Nebijokime ir mes keistis, bandykime ir mes būti drąsūs išvalyti, gryninti savo vidų, kad taptume savimi, – o juk tai yra gražiausia, ir tinka tik man (mums) asmeniškai. Pabandykime ne pagal kitus elgtis, o pagal tai, kaip sako širdis man (mums) asmeniškai. Turėkime ir rodykime drąsiai savo veidą, kad ir nelabai švarų, tačiau savo, – gražų.

Kodėl „kieta“ būti krikščionių?

5. Krikščionis kietas, nes gina tikrąsias šeimos vertybes

Moderniame pasaulyje šeima tampa mažiau priimtina vertybe nei individuali asmens realizacija ir individualios laimės bei malonumų siekimas. Krikščionis suprantą, kad šeimą sukurti ir išlaikyti, puoselėti santykius bei prisimti atsakomybę už ją su visomis pasekmėmis yra žymiai sunkiau, nei gyventi neva šiuolaikiškai madingai – liberaliai (pvz., keičiant partnerius, daiktus). Šiuolaikinių žmonių grupelėse tampa net neretai madingiau ir moderniau, populiariau kalbėti apie homoseksualių santykių svarbą, jų teisių įteisinimą, nei išsaugoti ir puoselėti tradicines šeimos vertybes. Neneigiu – reikia diskutuoti apie viską, tačiau nepamirštant ir prioritetą teikiant svarbiausioms, tikrosioms, amžinosioms (krikščioniškoms), tarp jų ir šeimos vertybėms.

6. Krikščionis kietas, nes nebijo mąstyti apie savo laikinumą šioje žemėje ir žino, kaip realiai įprasminti savo buvimą

Ar dažnai susimąstome, kad esame labai trumpalaikiai šiame pasaulyje, juk vidutiniškai gyvename žemėje tik 70 su trupučiu metų (vyrai) ir ar mėginote sau atsakyti klausimą – kokia jūsų likusio trumpo gyvenimo prasmė? Ar tikrai verta bėgti nuo to laikinumo suvokimo ir esminių klausimų sau? Ar ne būtent laikinumas žemėje amžinybės suvokimo kontekste neturi tapti pagrindinis impulsas kiekvieną dabarties akimirką darytis ryžtingesniems, drąsesniems ir negaištant, netinginiaujant daryti tai, kas teisingiausia, prasmingiausia, kas veda mus ar kitus tobulėjimo link mūsų be galo trumpučiam gyvenime? Krikščionio kietumas ir unikalumas yra tas, kad jie tiki ir žino, jog visų mūsų laukia ir pomirtinis gyvenimas. Tokioje amžinojo gyvenimo perspektyvoje yra visai kitoks požiūris į šiuolaikines gyvenimiškas smulkmenas, tikruosius gyvenimo tikslus, darbus, meilės artimui formas.

7. Krikščionis kietas, nes krikščionybė yra skirta ne silpnam, o stipriam žmogui

Deja, krikščionybės navigacinė sistema nepopuliari ir nepatogi išorinių malonumų ieškančiam žmogui, kuri kartais veda ne ten, kur tik „aš noriu“. Daug jaunų žmonių kaip kokie paklydėliai šuniukai be aiškos krypties bastosi po pasaulį, klajoja, dažnai, miega su bet kuo, ieško sau atramos tarpusavyje, laikiną guodžiasi materialiais dalykais, nuolat ieško savojo kelio, nuolatos bijo, galiausiai nusivilia, pavargsta, taip ir nesupranta, kur toji tikroji gyvenimo prasmė.

Turintieji gilesnį katalikišką tikėjimą patvirtins, kad krikščionybės gilesnis pažinimas „įdiegia“ tikrąjį sąžinės balsą. Kalbant modernesne kalba – krikščionybės įsisavinimas, – tai yra kaip vidinis, išorai negirdimas duslus navigacinis balso įdiegimas, kuris parodo visus įspėjamuosius ir parodomuosius žmogiškojo gyvenimo kelio ženklus. Šio stebuklo – tylaus balso navigacinės sistemos autorystės teisės (savotiškas patentas) priklauso vienam autoriui, kuris nebuvo tik istorinė asmenybė, bet kur kas daugiau – jis buvo Kiečiausio žmogaus pavyzdys (Jėzus Kristus). Pažinęs krikščionybės esmines tiesas, žmogus suprantą, kad minimos navigacinės sistemos galutinis tikslas, galutinis kelio adresas yra tai, ko giliai širdyje tikrai nori visi žmonės – nuolatinė, nekintanti ramybės, saugumo, taikos, pasitikėjimo, didingumo, kūrybiškumo, meilės ir džiaugsmo būseną. Tokios būsenos be tūkstantmečiais patikrintos navigacinės sistemos įdiegimo mes nerasime šiame išoriniame pasaulyje, šios būsenos reikia ieškoti giliai savyje, tačiau tam, kad šią būseną pasiektume, reikės žinoti, išmokyti ir laikytis būtinųjų stipriems žmonėms skirtų reikalavimų, kurie nurodyti krikščionybės „navigacinės sistemos instrukcijose“ (Šventajame Rašte).

Bus daugiau.

KOMUNIJOS, IŠPAŽINTIES IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTAMS RUOŠIMASIS

Siekdami krikščioniško gyvenimo sąmoningumo, kviečiame visus Šlienavos ir Viršūžiglio parapijiečius, norinčius ruoštis sakramentų šventimui, kreiptis į parapijos kleboną iki spalio mėn. Paskambinkite arba parašykite žinutę tel. nr.: 8 688 37142.

Spalio pradžioje susirinksime, apsisitarsime ir pradėsime ruošą.

PLANUOJAME KELIONĘ AUTOBUSU!

Kviečiame aplankyti Šiluvą, kuomet vyks Švč. M. Marijos garbei skirta šventinė savaitė, taip pat planuojame aplankyti ir Palendrių benediktinų vienuolyną.

Planuojama kelionės diena – rugsėjo 14 d., šeštadienį. Išvažiavimas 9 val., nuo Šlienavos bažnyčios. Kelionės kaina priklausys nuo keliaujančių skaičiaus (~10 e.).

Prašome iki rugsėjo 8 dienos užsirašyti į keliaujančiųjų sąrašą, kurį rasite Šlienavos bažnyčioje, spaudos lentynoje.

*Rugsėjo 14 d., šeštadienis,
ŠEIMŲ IR JAUNIMO DIENA*

Kartu su jaunimu, mamomis, tėčiais, vaikais, močiutėmis, seneliais ir užsienyje gyvenančiais lietuviais.

12 val. Eucharistija, kurioje melsime, kad Santuokos sakramentu pašventintos šeimos, sudarytos iš senelių, tėvų ir vaikų, būtų Dievo žodžiu gaivinamos Namų Bažnyčios.

Rugpjūčio mėn. šventė Krikštą

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Joris Pakalnis, gyvenantis Gervėnupyje.
2. Elizabeta Kviesulaitytė, gyvenanti Kaune.
3. Raigardas Kviesulaitis, gyvenantis Kaune.
4. Adriana Kviesulaitytė, gyvenanti Kaune.
5. Eleonora Kviesulaitytė, gyvenanti Kaune.
6. Motiejus Kudirka, gyvenantis Kaune.
7. Elijus Kudirka, gyvenantis Kaune.
8. Saulija Elena Čaplikaitė, gyvenanti Vaišvydavoje.
9. Ema Grendaitė, gyvenanti Kaune.
10. Ieva Grendaitė, gyvenanti Kaune.
11. Aronas Asparuh Parichev, gyvenantis Šlienavoje.
12. Paulina Paricheva, gyvenanti Šlienavoje.
13. Lukas Rimėnas, gyvenantis Šlienavoje.
14. Domas Sakalauskas, gyvenantis Šlienavoje.

Viršūžiglio Bažnyčioje:

1. Herkus Tikumas, gyvenantis Amaliuose.
2. Tauras Jurkonis, gyvenantis Piliuonoje.
3. Goda Kirtiklytė, gyvenanti Kaune.
4. Andrėja Kaminskaitė, gyvenanti Pakuonyje.
5. Nojus Elijas Boveinis, gyvenantis Kaune.
6. Žemyna Pocevičiūtė, gyvenanti Arlaviškėse.

Rugpjūčio mėn. šventė Santuoką

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Christof Malberg ir Laura Sinkevičiūtė, gyvenantys Vokietijoje.

Viršūžiglio Bažnyčioje:

1. Ignas Timukas ir Ramunė Ragauskaitė, gyvenantys Amaliuose.
2. Tomas Petkevičius ir Simona Kondrotaitė, gyvenantys Kaune.
3. Donatas Boveinis ir Inga Sabeckytė, gyvenantys Kaune.
4. Vaidas Balčiūnas ir Violeta Šiaudvytė, gyvenantys Kaišiadoryse.
5. Matas Danielius Pocevičius ir Viktorija Urbonaitė, gyvenantys Arlaviškėse.

Rugpjūčio mėn. mirusieji

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Gedas Grajauskas, 72 metų, gyvenęs Šlienavoje.
2. Albertas Vasiliauskas, 89 metų, gyvenęs Girionyse.
3. Marija Ratavičienė, 82 metų, gyvenusi Laumėnuose.
4. Ona Krišūnienė, 91 metų, gyvenusi Vaišvydavoje.
5. Žita Radzevičienė, 88 metų, gyvenusi Kaune.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.
Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; j.m. kodas: 191289430,
AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.